

at de Liggedage, der godt ville kunne slaa til, for saa vidt Forholdene i Havnen ere gode, hvor der er gode Anstalter og et godt Maskineri til Losning og Ladning, ikke kunne slaa til her. Jeg tror derfor, at det Forsøg, man her har gjort paa at give en almindelig Regel her, i og for sig er uheldigt, thi hvis Skipperen og Befragteren ikke passe paa at sætte særlige Regler i deres Certeparti, ville de her fastsatte Regler sikkert være meget vanskelige at følge. Jeg synes, at man kunde have indskrænket sig til en noget mere almindelig Bestemmelse ved at sige, at naar der ikke er truffet anden Aftale mellem Parterne, hvilket her Baragræssens Forsudsætning, saa gælder, hvad der er almindelig Skik og Brug i den paaagældende Havn. Men naturligtvis, naar Skipperen og Befragteren ere opmærksomme derpaa, sker der ingen Ulykke ved disse Bestemmelser. Smidertid tror jeg ganske vist, at Resultatet vil blive, at der for Fremtiden næppe vil blive skrevet noget Certeparti, uden at man for de særlige Tilfælde optager særlige Regler med Hensyn til Liggedage og Overliggedage med hvad dertil hører.

Jeg skal som sagt ikke gaa ind paa de enkelte Spørgsmaal, der kunde give Anledning til Kontrovers; men jeg tilføjer, at jeg ved en løselig Gennemlæsning af Lovforslaget — til en grundig Gennemlæsning have vi jo ikke haft Tid — har fundet mange tvivlsomme Punkter, som det dog vilde være urigtigt nærmere at omtale, da det i altfor høj Grad vilde lægge Beslag paa Tingets Tid, og intet enkelt af dem i og for sig er i den Grad et Principspørgsmaal, at det fortjener at fremdrages fremfor de andre. Jeg mener altsaa, at med Hensyn til Forhold, hvor vi ikke kunne gøre Skade ved at vedtage særlige Regler for Danmarks Vedkommende, maa vi i Udvalget og i Rigsdagen have den samme Frihed som med Hensyn til ethvert andet Lovforslag. Hvor der derimod kan gøres Skade i den Overensstemmelse, som det kan være hensigtsmæssigt og nødvendigt at have med vore nærmeste Naboer, Sverige og Norge, maa vi være overmaade varsomme. Naar de Hensyn iagttages, tror jeg endog saa, at det er muligt at kunne saa Lovforslaget ført igennem i indehørende Rigsdagssamling. Enkelte Uoverensstemmelser, der ved Forandringer i Forslaget maatte fremkomme, ville ikke saa nogen Betydning, idet vi maatte kunne vente, at selv om vi derved kom i Uoverensstemmelse med de Svenske, kunde vi komme i Overensstemmelse med Nordmændene, thi det kunde være, at hvad vi finde rigtigt, accepteres i Norge; viser det sig

rigtigt, kunne vi vel vente, at vore svenske Brødre senere ville rette sig derefter. — Maa jeg endnu gøre en Bemærkning, nemlig den, at vi jo have et temmelig triftigt Eksempel paa, at vi let kunne gribe galt og komme til uheldige Resultater, naar vi stole paa, at en skandinaviske Kommission, der bliver enig om noget, har drøftet Sagen tilstrækkelig, og at Rigsdagen saa at sige ikke har andet at gøre end at skrive under. Jeg henviser i den Henseende til Loven om Anmeldelser til Handelsregistre. Den var ogsaa Resultatet af en skandinaviske Kommissions Arbejde, men jeg tror at kunne sige, at der vist ikke er nogen Tvivl om, at denne Lov er, for at bruge et mildt Udtryk, en uheldig Lov og at den tilvisse ikke er bleven heldigere ved den Maade, hvorpaa den er søgt gennemført fra Justitsministeriets Side. Jeg erkender imidlertid, at det foreliggende Lovforslag baade i formel og ogsaa i reel Henseende er et langt fortræffeligere og heldigere Arbejde end den Handelsregisteranmeldelseslov, som Rigsdagen vedtog for et Par Aar siden.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal først med Hensyn til Firkaloven bemærke til den sidste ærede Tale, at jeg selvfølgelig maa hævde, at den er bleven korrekt gennemført, og jeg tror ogsaa, at naar Folk saa Lejlighed til at sætte sig ind i Lovens Tankegang og se, hvilke Fordele der ere forbundne med den, vil det vise sig, at de smaa Vanskeligheder, der frembyde sig i Begyndelsen, ikke have noget at betyde i Sammenligning med, hvad der opnaas, naar Loven gennemføres fuldstændig i Overensstemmelse med sin Tanke, og jeg tror nok, at den er bleven korrekt gennemført i Danmark end den f. Eks. er bleven i Sverige.

Det er jo imidlertid ikke det Emne, vi her nærmest skulle tale om, og derfor skal jeg holde mig til det, der er fremkommet i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Jeg vil da først bemærke, at jeg kan være ganske enig i den Betragtning, der er bleven fremhævet, at naar man vil spørge, hvorvidt man skal føle sig bunden — moralsk naturligvis, ikke juridisk — til ikke at foretage gennemgribende Ændringer i Lovforslaget, er der Grund til at skelne mellem to forskellige Grupper af Bestemmelser deri, nemlig dem, der ikke have nogen egentlig international Betydning, hverken for de tre nordiske Riger eller for andre Lande, og dem, der have saadanne Interesser. For saa vidt har det fornøjet mig at høre, at der, saa vidt jeg har forstaaet det, Maa temmelig er Enighed om, at med Hensyn til